

Hóa thạch

Thơ : Hà Huyền Chi

Nhạc : Từ Công Phụng 1992

Lento Espressivo

Tim tôi như trái mìn dợi nổ Khi gã tới gần

em gần em rồi gần em Trong ánh mắt ngậm trao lời tình lửa

Tôi đọc thấy long lanh giòng sứi hện như lòng em rục rờ hoa tưởi,

khi em rộng lượng mím môi

cười. Ly rượu sóng trên môi cưỡng phối tôi teo tốp nghẹn. Tôi

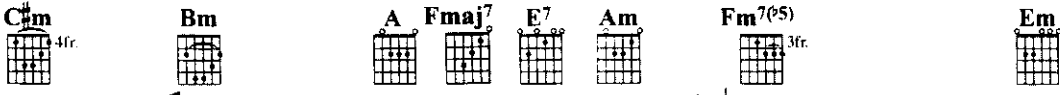
biết là đã mất em là đã mất em trong đời nụ cười

em mang gió bão trùng khơi Tôi biết là đã mất

em Em đã biến khỏi tình tôi sông lạch nụ cười

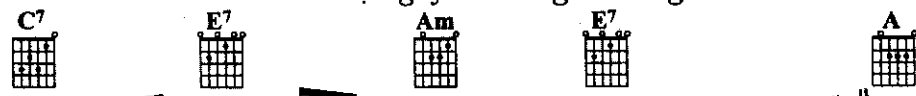
 em cơn bão rớt hôn tôi Gã ngồi xuống bên em trái

 đất nghiêng vai độ Tôi như không còn có đó như vật thừa em đã bỏ

 quên như chiếc lược gãy tương tư sông dài tóc mượt như đôi giày

 cũ nằm rên rỉ nhớ chân mềm Tôi muốn bỏ đi

 mà núi chắn sau lưng biển ngăn phía trước núi cũng là em mà biển cũng là

 em Từ lẽ trao thương những lọn tóc cổ huyền Đã quán

 chặt hôn si chín kiếp Tôi hóa thạch mà em đâu có biết em ơi !